

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань прав людини, національних меншин і
міжнаціональних відносин
від 18 січня 2017 року

Веде засідання Голова Комітету Г.М.НЕМИРЯ

ГОЛОВУЮЧИЙ. Доброго дня, шановні колеги! Я хочу привітати всіх з першим засіданням в цьому році. У нас на підході деякі з наших колег і, за інформацією секретаріату, за кілька хвилин у нас буде кворум, якого зараз поки що немає. І, користуючись нагодою, я хотів би поінформувати присутніх колег і запрошених про стан справ з запланованим і підтриманим Погоджувальною радою тематичним днем Верховної Ради щодо зміцнення захисту прав і свобод внутрішньо переміщених осіб. Хочу нагадати, що була досягнута принципова домовленість щодо проведення такого дня, підтримана всіма політичними фракціями і групами, і орієнтовно була попередньо визначена дата 19 січня для такого дня. З тим, щоб ще до завершення нинішньої сесії прийняти закони для того, щоб справи рухалися вперед.

З огляду на кілька речей, зокрема, по-перше, зміни в календарному плані Верховної Ради, коли випав з календарного плану один пленарний тиждень у січні і, відповідно, комітети також не працювали – це перша причина. Друга причина – на розгляді в інших комітетах, зокрема Комітет з питань правової політики, будівництва, ЖКХ і деяких інших знаходяться низка законопроектів, загальна їх кількість 26-ть. Але деякі основні також ще не були розглянуті станом на початок цього пленарного тижня – це друга причина. І ми не могли відповідно підготувати і винести на розгляд

Верховної Ради ці законопроекти. І третя причина була та, що в рамках міжвідомчої робочої групи, яка була створена при Міністерстві з питань внутрішньо переміщених осіб, я вітаю заступника міністра, розглядалося стан підготовки і було прийняте спільне рішення, що потребує ще деякий час для міністерства і інших зацікавлених відомств для того, щоб власне Уряд також виступив з власними ініціативами, яких на даний час у нас не було. оці три основні причини. Ми, відповідно на підставі аналізу стану готовності в понеділок під час погоджувальної ради я звернувся до, по-перше, керівників профільних комітетів, за якими є борг щодо розгляду законопроектів щодо ВПО розглянути їх в пріоритетному порядку. Друге, я звернувся до Голови Верховної Ради для того, щоб передбачити в лютому – березні, вже коли розпочнеться нова сесія такий тематичний день. На той момент також не було затверджено ще календарного плану, зараз він є. І третя моя пропозиція стосувалася того, щоб не гальмувати процес підготовки, оскільки наш комітет розглянув всі законопроекти, які є, за винятком одного, про який ми сьогодні будемо говорити, винести на 19 число, за умови наявності кворуму і перспективності результативного голосування, чотири законопроекти, які окремим додатком були надані.

Після консультації, як ви бачили, ті, хто спостерігав за роботою Верховної Ради вчора і сьогодні, я думаю було прийняте правильне рішення – не ризикувати з тим, щоб не набрати достатньо голосів. Зараз в робочому порядку такі законопроекти чотири, де головним був наш комітет, можуть бути винесені в перший пленарний тиждень вже нової сесії, тобто з 7-го по 9-те число. І, відповідно, ми можемо вийти, за умови того, що інші профільні комітети, ми тримаємо це на контролі, вчасно розглянули ті законопроекти, які також відбивають спільну думку, принаймні майже консенсусну, можу сказати що повний консенсус і в рамках міністерства, інших міністерств і відомств, комітету і неурядових організацій, в тому числі міжнародних організацій, ми могли б тоді вийти на такий тематичний день або на другий тиждень пленарний лютого, або на один з пленарних тижнів березня. Тобто

це є реалістична корекція, організуюча ідея якої є намагання результативного голосування для того, щоб вирішити щось по суті, не лише для галочки задля розгляду такого дня.

Хочу сказати принагідно, що ми ще не досягли згоди і особливо хотів би виокремити одне питання, яке стосується законопроекту, який вже більш ніж рік знаходиться в недрах Верховної Ради, 2167, колеги Логвинського і інших колег членів нашого комітету. Ми отримали лист... прошу, якщо у колег немає, знаю що ми розсилали... за підписом заступника міністра, колеги Туки, щодо позиції урядової, де немає в списку законопроектів, які рекомендуються для розгляду, проекту 2167. Думаю могли би про це окремо поговорити, я думаю той час, який є у нас до моменту проведення ми могли б уточнити цю позицію, оскільки розгляд цього законопроекту підтримується не лише комітетом, а і неурядовими організаціями, в тому числі тими, які покликані захищати права внутрішньо переміщених осіб.

Хочу сказати і подякувати принагідно всім неурядовим організаціям також міжнародним організаціям, зокрема Норвежській раді у справах біженців, УВКБ ООН, багатьом іншим, які надіслали свої пропозиції, брали участь в роботі міжвідомчої робочої групи і в робочих засіданнях, які секретаріат, за координацією Юрія Бузницького, також проводив в той час між старим і новим роком.

Я хотів би зараз, враховуючи, що колега Тука присутній, можливо звірити годинник з міністерством для того, щоб подивитися чи ми на одній сторінці чи ні і як ми бачимо подальші кроки.

Можна натиснути...

ТУКА Г.Б. Дякую. Щодо того питання, яке стоїть першим.

ГОЛОВУЮЧИЙ. *(Мікрофон вимкнено)*.

ТУКА Г.Б. До тематичного дня. Я думаю, що ми будемо готові, це вже залежить від регламенту роботи Верховної Ради і, звісна річ, ми, як виконавці, ми хотіли щоб була якнайбільша кількість депутатів у залі, а не вибачте так, як це зазвичай ходить. Я сподіваюсь, що після тої бурі в склянці води, яку піднімають деякі депутати навколо плану заходів, який був затверджений Кабінетом Міністрів, бажаючих бути присутніми саме в цей день буде аншлаг, тому в принципі в будь-який день. Заперечень зараз з нашої сторони не має. Я просто хотів би зазначити, що можливо це вже тактичні питання, щоб просто... я розумію, що всі будуть обмежені в часі, щоб просто питання, які будуть розглядатись в Верховній Раді, вони не перетворились на питання і відповіді саме навколо одного документу, саме цього, плану заходів. Бо взагалі питань навколо цієї проблематики, яким займається міністерство, є безліч. Щоб не звели лише тільки до одного малесенького цього плану заходів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я хотів би зразу ж уточнити, щоб було розуміння, що ми говоримо про одне й теж. В рамках розгляду цього тематичного дня не передбачалося, оскільки цей план заходів він затверджений Кабінетом Міністрів, ми можемо здійснювати контроль. Ми звернули увагу, що він довгий час... я не знаю чи зараз він опублікований, чи ні... якщо опублікований, це добре. Сьогодні був демарш колег з однієї з фракцій стосовно цього плану заходів, але тематичний день стосується законопроектів. Оскільки ми дійшли спільної думки, що в законодавчій базі щодо забезпечення прав ВПО існують деякі протиріччя, деякі прогалини, деякі речі, в які треба вносити зміни, оскільки життя не стоїть на місці, було прийнято рішення про підготовку такого систематизованого пакету.

ТУКА Г.Б. Так, і ми за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спільно. І в цьому сенсі під час робочої наради, яку я проводив кілька тижнів чи днів тому, 10 числа, 10 січня, були представники від вашого міністерства, від міністерства соціальної політики і вони підтримали ідею, що на 19 число не було б якісної підготовки з огляду на причини, про які я сказав. Зараз я назвав ці терміни, на які ми орієнтуємось. Це фактично кінець лютого – початок березня. Але я поставив також одне питання, на яке я можливо хотів би почути вашу реакцію, або принаймні як позицію міністерства, оскільки за дорученням Віце-прем'єра вам доручили такий лист підписати і направити на ім'я комітету. Це стосується законопроекту 2167, серед авторів яких є якщо не всі, то більша частина членів комітету і першим власне стоїть колега Логвинський. Його не має в листі, який підтримує Уряд щодо розгляду. Я хотів би почути аргументи, чому його немає. І можливо мати з цього приводу...

ТУКА Г.Б. Я, чесно кажучи, зараз так вот, особисто по номеру законопроекту...

ПАЦКАН В.В. Було два законопроекти, 2166 і 2167.

ТУКА Г.В. Справа в тому, що зараз, в ці дні фактично вже завершується робота робочої групи, яка під егідою Ради Європи створена при міністерстві, в тому числі завершені вже розробка концепції, як однієї зі складових забезпечення житлом і фактично можливо будуть об'єднані два оці поняття. І компенсація за житло, але не тільки грошима, але й наданням іншого житла. Тому, я чесно кажучи, розумію, що від розробки концепції до конкретного документу хоча б в якості законопроекту може пройти певний час. Чи варто просто з тактичних точок зору, чи варто зараз виносити окремо законопроект про відшкодування збитків, якщо на виході, все одно готуємо разом... до речі там і народні депутати теж залучені до цієї роботи... законопроект, у якому буде передбачатись компенсація за втрати, в тому

числі наданням нового житла на контрольованій території. От лише тільки це питання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колега Логвинський, чи не хотіли б ви з цього приводу?

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Шановний заступник міністра, дякую за те, що ви до нас прийшли, приєднались. Дійсно ви робите дуже важливі справи. Законопроект 2167 він не торкається питання житла, він торкається питання відповідальності. Тобто він чітко зазначає що саме держава, яка нас змусила захищати права наших громадян повинна нести відповідальність і якусь діяльність к особам, які втратили майно, втратили життя, втратили здоров'я. Це мова іде про відповідальність. Так само ми передбачаєм, що з джерела фінансування це може бути фонди, це може бути і повинно бути міжнародні іскі по стягненню коштів...

ТУКА Г.В. Сто відсотків двома руками за.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Ці кошти повинні бути передані цим людям. Тобто вони повинні мати правомірне очікування, що держава далі ними буде піклуватись...

ТУКА Г.В. Жодних заперечень.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. А сама буде розбиратись з іншим: агресором і проблемами, які існують. Оце механізм.

ТУКА Г.В. Механізм. Жодних заперечень.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Але мова іде все ж таки про так зване правомірне очікування, бо вони не знають до кого скаржитися...

ТУКА Г.В. Абсолютно з цим згоден. Жодних заперечень з нашого боку.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Якщо немає заперечень, я хотів би щоб ми максимально спільну позицію і використали той час, який є, можливо з урахуванням цих пояснень, якщо можливо додатково ще треба. І оскільки я заслав нового листа на Прем'єр-міністра з проханням використати, інформував і міністра. Можливо ви б також, як міністерство, за яким зведення це, внесли корективи в цю позицію для того, щоб я міг би, як голова комітету, послатися на підтримку, оскільки дійсно не ідеться про якийсь фактично кошти, які будуть виплачуватися...

ТУКА Г.Б. Так, абсолютно, стовідсотково підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. ...щоб було розроблено відповідну методологію, механізми і питання відповідальності було на багато більш чітким, ніж воно зараз.

ТУКА Г.Б. Я згоден абсолютно з цим. І хочу просто пояснити позицію. На жаль, досить часто, це хвороба виконавчої влади. Будь-який заклик до розгляду питання – він сприймається як фактично примус до миттєвої дії. Звісна річ, якщо це розглядати з такої точки зору, то наприклад Мінфін, всі знають у якому стані дефіцит бюджету, то, звісна річ, Мінфін буде щонайменше триматись насторожі, якщо не казати що він буде заперечувати. І це зрозуміло з людської точки зору, зрозуміла позиція. Тому, якщо це сприймати нормально, як заклик до дій, але не вчора, не позавчора, а треба щось робити, абсолютно всі це розуміють, що треба цим займатися.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Колега Суслова, прошу.

СУСЛОВА І.М. Добрий день, шановний пане заступник міністра, шановний голова комітету! Наскільки мені відомо ця робоча група у новоствореному міністерстві працює досить давно. І дійсно, до роботи в ній залучені і представники офісу Уповноваженого з прав людини і представники міжнародних інституцій, які допомагають Україні сьогодні і експертами і фінансово і окремі народні депутати. Але я, на жаль, не знаю списку тих народних депутатів, які долучені, тому що нас, як членів комітету, які безпосередньо відвідують схід України, чомусь не запросили. До мене запрошення таке не надходило щоб долучитися до роботи робочої групи. Але, що я хочу запропонувати. Я пропоную якимсь чином налагодити оцю співпрацю або комунікацію, принаймні щоб ми розуміли що робить і що напрацьовує робоча група в міністерстві. Над якими законопроектами вони працюють. Тому що ми, як народні депутати, також працюємо над такими законодавчими ініціативами, шукаємо якесь експертне середовище. Ви також працюєте. Але, на жаль, ми дуже часто або дублюємо одне одного і через те у нас виходить така собі не конкуренція, але досить не ефективна робота. Тому я гадаю, що нам варто продумати якийсь єдиний механізм співпраці або створити одну робочу групу, або делегувати когось з комітету в ту робочу групу, щоб ми розуміли що відбувається. Тому що наразі...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я скажу. Я думаю це просто можливо брак комунікації або інформації. Справа в тому, що там в рамках цієї міжвідомчої кілька таких підгруп...

ТУКА Г.Б. П'ять, по напрямках.

ГОЛОВУЮЧИЙ. ...п'ять, до яких залучені колега Логвинський, я також на жаль не міг відвідувати. Колеги, я попрошу перевірте свої поштові скриньки, всім ця інформація надсилалася. Попрошу секретаріат ще раз поновити, переслати цю інформацію із зазначенням коли першу дату, коли це надсилалося також. І відповідно за, я говорив окремо про це питання з міністром Чернишом, абсолютно ми дійшли згоди, що будь-хто з комітету, який бажає брати участь може брати участь...

ТУКА Г.Б. Ми тільки вдячні будемо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. ... не потребує якоїсь додаткової формалізації це розуміння і ця робота здійснюється також за сприяння і в тісній співпраці з офісом Ради Європи, зокрема перед новим роком ми проводили таке спільне засідання у них на Іллінській вулиці на Подолі. Я лише буду вітати. Але прошу поновити секретаріат інформацію про склад, про ці п'ять підгруп в рамках міжвідомчої групи і інформацію про засідання, які були вже проведені і також хто крім народних депутатів і від Уряду, хто також включений в ці робочі групи, які організації.

Добре. Я дякую за те, що ми порозумілися, зокрема щодо 2167 законопроекту, який називається про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб щодо компенсації вартості пошкодженого майна. Сподіваюся, що у скоригованому поданні Уряду це буде відображено. Також зараз мені повідомили, що колега Брензович на підході. Ще кілька колег можуть до нас приєднатися, за винятком тих, хто хворіють.

Я хотів би також для протоколу зазначити, що коли у нас на одному з останніх або передостанніх засідань не було кворуму, з огляду на підготовку до тематичного дня ми вирішили застосувати процедуру опитування з тим, щоб потім не виникало питань щодо дотримання процедури чи ні. І три законопроекти: 5107, 4021 і 5454, серед авторів якого є і колега Суслова, вони отримали більшість голосів, також були проведені консультації щодо

погодження і подальшого розвитку. Серед них лише один був рекомендований для розгляду в першому читанні – це 5107. Інші, 4021 – повернути на доопрацювання і 5454 – також повернути на доопрацювання. Просто оголошую це для того, щоб у нас не було двозначності щодо того.

І зараз, поки що у нас не має кворуму, можемо відповісти на будь-які запитання.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Скажіть, будь ласка, я так розумію, що це за процедура про опитування, я хотів би розуміти. Ми маємо право дистанційно голосувати? Якщо так, то давайте. Дійсно це дуже ефективний механізм, який може використовувати.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Не маємо права.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. А якщо не маємо права, тоді що це за процедура опитування?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колега Логвинський, я дякую вам за запитання.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Тобто я хотів би знати, оскільки...

ГОЛОВУЮЧИЙ. У мене з пам'яттю поки що все гаразд. Я також пригадую, що ви були присутні як раз тоді, коли ми це питання узгоджували, але для того, щоб у нас не було розбіжностей з деталями хочу щоб секретаріат проінформував всіх присутніх, зокрема колегу Логвинського, яким чином і з дотриманням чого приймалось таке рішення. Будь ласка.

СІМОН В.П. *(Мікрофон вимкнено)*.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. (*Мікрофон вимкнено*) ...те, що ми порушуємо регламент, і будемо голосувати в електронному вигляді? Що я вважаю позитивним. Чи вони проголосували на відстані за якісь рішення? Щоб мені пояснили.

СІМОН В.П. Це не відстань. Це особистий підпис під рішенням.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Яке рішення було прийнято? Я хочу вас почути. Я слухаю вас.

СІМОН В.П. Рішення по законопроекті 5107 – рекомендувати Верховній Раді законопроект 5107, внесений народними депутатами Тарутою, Веселовою, прийняти у першому читанні за основу та доручити комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнародних відносин доопрацювати зазначений проект з урахуванням зауважень і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Чудово. Ми зараз...

СІМОН В.П. Народні депутати 6 підписів.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Тобто ви хочете сказати, що частина народних депутатів всупереч регламенту, не збираючи комітет, прийняла рішення. Так? За погодженням з секретаріатом до голови комітету про те, що ми маємо право голосувати не на засіданнях комітету по процедурі ad hoc. Якщо у нас таке рішення є, покажіть, будь ласка, хто прийняв це рішення – це перше. А по-друге, покажіть мені статтю Закону про регламент, який це передбачає? Хоча я, до речі, вважаю, що це потрібно робити. Але підкажіть, щоб я знав де ця стаття передбачає.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Володимир Павлович, я не думаю що вам треба відповідати. Тут сидять колеги ліворуч, праворуч від колеги Логвинського і перед ним, які приймали це рішення. Я думаю хто хоче висловити. Я не розумію при чому тут секретаріат?

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Я поясню дві речі. Перша. Ще раз. У нас є процедура, яка не ефективна, це те, що маємо право голосувати тільки під час зборів комітетів. Я вважаю, що певне рішення ми маємо право приймати дистанційно, шляхом опитування, шляхом голосування, навіть дзвінка. Бо ми всі поважаємо один одного і розуміємо, що є екстрені речі, що статися в державі і комітет повинен реагувати заявами, певними документами. Але на жаль, на скільки мені відомо такої процедури у нас не має. Законом про регламент не передбачено і ми це не маємо права робити. Тому мене здивувало, що хтось проголосував всупереч цього закону, хоча секретаріат мені пояснював, що такої процедури немає, про якусь ad hoc процедуру, якщо вона існує, то підкажіть, будь ласка, де вона зазначена в законі...

Сімон В.П. (Мікрофон вимкнено).

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. ...про дистанційне голосування за межами. Якщо так є - чудово. Я думаю, що можемо більш ефективно працювати. А якщо так немає, то на яких підставах це зробилось?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колега Пацкан.

ПАЦКАН В.В. По-перше, колего, ніхто не голосував за жодні рішення. По-друге, ми прекрасно розуміємо, що якщо ми хочемо, як комітет, ефективно провести день ВПО в парламенті, то нам необхідно було доключити один із законопроектів до цього списку, до цього переліку тих законів. Секретаріат комітету у Верховній Раді підходив до кожного з членів

комітету із запитанням: чи ви не проти, щоби ми довключили законопроект, внесений пані Веселовою та паном Тарутою, до тематичного дня, який мав відбутися 19 січня. І я, як відповідальний депутат, ніколи не буду проти тих законопроектів, які необхідно довключити. Але голосування по суті, за змістом, за тими чи іншими нормами цього законопроекту, не відбувалося і відбуватись не може, тому що це суперечить регламенту про Верховну Раду і ми законопроект не розглядали. Ми довключали його до списку тих законопроектів, які повинні бути на голосуванні.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. *(Мікрофон вимкнено)*...

ПАЦКАН В.В. Дайте я зачитаю ще раз, будь-ласка, що стосувалось у рішенні. Рішення чітко регламентує: рекомендувати Верховній Раді України проект Закону про внесення змін до Закону України про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб, реєстраційний № 5454, внесений народними депутатами України Недавою, Суисловою, за результатами розгляду у першому читанні повернути суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Рішення може приймати тільки Комітет на засіданні Комітету відповідно до закону. Ніхто не може опитуванням, переписати, на жаль. Бо якщо ми зробимо таку ефективну, ми будемо працювати більше продуктивно. Десятки законопроектів ми можемо інтернетом робити, ми вже в 21 столітті живимо. Але, на жаль, це порушення, це стаття 367 Кримінального Кодексу України, на жаль, так ...

(Загальне обговорення)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Як представник фракції ...

(Загальне обговорення)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Можна я просто доповім, я сподіваюся, і особливо мені це легко зробити, оскільки я представник єдиної фракції, на жаль, у Верховній Раді представники якої жодного разу не голосували не персонально. Я б вітав би також принциповість і намагання дотримуватися не лише духу, а й букви закону колеги Логвинського, якщо він так само принципово висловлюється щодо колег по своїй фракції, які, на жаль, багато прикладів неприципового, не персонального голосування допускають, порушуючи грубо, таким чином, Закон України «Про Регламент Верховної Ради України».

Я думаю, що, колега Логвинський, все ж таки, прислухається до голосу гасіо і спільної позиції, яку висловлюють колеги з Комітету, не буде звинувачувати секретаріат в якійсь подвійній грі. Це було раціональне рішення, яке абсолютно чітко реагувало на ту ситуацію, яка склалася. Більше того, якщо б було по іншому, я б зараз не оприлюднював це рішення для того, щоб повністю всі, хто хотіли б знати про це дізналися.

Я думаю, що колега Логвинський погодиться з цими аргументами і далі не буде перешкоджати роботі Комітету.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Шановний Григорію Михайловичу, перш за все, хотів би, я повністю Вас підтримав в питанні, що у нас повинно бути виключно особисте голосування, по всій Раді. Будь-яка людина, яка не голосує особисто він дійсно кривдить наш парламент і нашу державу. Ви, як депутат багатьох скликань, думаю, що багато бачили не особистих голосувань і навіть мені не знаю, як ви тоді мовчали, коли 40 людей приймали Кримінально-процесуальний Кодекс вночі, за яким ми зараз працюємо.

Але Ваше таке здивування, що я представник фракції, де такі випадки були. Дійсно, я представник фракції, де такі випадки були. Я не думаю, що я

можу переходити на особисте і сказати, які випадки були за історію Батьківщина, але у Вас є чіткий досвід. Буде у прокурора. Тому будь-яке раціональне, але не законне, кримінально-каране рішення несе відповідальність. Не перед мною, перед державою, перед законом, перед виборцями. А головне відповідати це питання, це не мені, а прокурору, який буде розглядати ці питання.

З приводу питання. Тому я Вам пояснюю. У вас досвід теж є за багатьох справ, які порушені ...

СУСЛОВА І.М. (*Мікрофон вимкнено*)

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Не знаю, ми вирішимо. Але, що я пропоную. На жаль, у нас існують дійсно проблеми, пане Голово, коли ми повинні реагувати. Засідання у нас Комітету відбуваються раз на два тижні, в кращому випадку, якщо є кворум. Але за ці два тижні відбуваються дії, на які ми повинні реагувати як Комітет. Заяви, якісь події, які відбулися в Донецьку, Луганську, на Сході, на території України. І ми повинні мати механізм реагування. Якщо у нас є такий механізм реагування, будь ласка, щоб оприлюднити заяву, звернення, зробити негайний законопроект. Бо коли у нас Вас не було, на жаль, ви були десь у відрядженні, ми розглядали питання про порушення прав людей, які затримано на території України. Нам треба було терміново прийняти законопроект, але ми вже не мали можливості його розглянути. Тому це ефективний механізм, який повинен існувати. Це перше. Тому я не проти, щоб у нас були ефективні механізми.

Але я жодним чином, давайте, все ж таки, не робити двойні стандарти, або ми повинні реагувати, працювати 24 години на добу і вирішувати проблеми. Або ми не треба нам говорити про так звані процедури ed hoc, які ніде не передбачені, є порушенням чинного законодавства і, фактично, фальсифікація (*нерозбірливо*) даних. Ніхто не мав права без засідання Комітету приймати рішення про відхилення чи підтримку того чи іншого

законопроекту. Я думаю, що ці автори законопроекту можуть, як пані Сулова, яка, наприклад, знаю ви повернули саме Ваш законопроект на доопрацювання, да, я впевнений, вони мають всі можливості казати про незаконну бездіяльність або дії бездіяльність депутатів Верховної Ради.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви зараз як адвокат говорите чи як народний депутат?

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.М. Як громадянин України говорю, про те, що я не вважаю, що Ви, як Голова Комітету, маєте право сприяти порушенню законодавства, а не вирішувати ці проблеми. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Ну і користуючись тим, що зараз все ж таки не має у нас кворуму. Я хотів би також продовжуючи дуже коректну і плідну, конструктивну дискусію з колегою Логвинським, нагадати Вам, колега Логвинський, випадок, коли у свій час ви ініціювали заяву Комітету щодо засудження виборів, невизнання виборів, які відбулися в Державну Думу Російської Федерації, через те, що вони були проведені і також в Криму, який незаконно є анексований Російською Федерацією. Тоді я висловив свої застереження і, більше того, надав свої пропозиції, які були враховані, які, до речі, сьогодні із запізненням на 5 місяців озвучили перший спікер, Віце спікер Верховної Ради України щодо звіту ОБСЄ.

Та заява також приймалася без того, щоб збирався Комітет, але були оповіщені всі члени Комітету, вони висловили свою підтримку і заява вийшла від імені Комітету. Я хотів би, щоб ви також не дотримувались тут двойних стандартів, а слідували гасю і розумінню ситуації. Жодний з колег, який поставив свій підпис, не поставив під сумнів добру волю як Комітету так і його секретаріату. Дякую.

Яка у нас ситуація з ... ? На підході? Так.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г. В. (*мікрофон вимкнено*)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це рішення Комітету.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г. В. По-друге, я підтримую, щоб ми робили такі саме заяви. Я підтримую, що якщо щось сталося о 8 годині ранку, то о 10 ми повинні вже реагувати. І повинна бути вже заява, яка підготовлена секретаріатом Комітету, які вже опитані народні депутати, нас 10, не важко подзвонити, подзвонити, всі друг друга знають, скажуть я підтримую чи не підтримую.

СУСЛОВА І. М. Я повернусь.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г. В. Да. І ми отримаємо рішення. Тому заяви, звернення, це чудово і, навпаки, ми повинні мати такі можливості.

Але інший випадок, коли мова йде про те, що була зроблена провокація і всередині, два комітети прийняли рішення про провокації, які були під час офіційного візиту Голови Кнессета Ізраїлю в Україну. Коли несподівано, певною особою вклали там в іудейській релігійній громаді, синагозі в Умані, внесли туди голову свині, облили кров'ю, зробили цю провокацію, яку потім транслювали всі російські ЗМІ, європейські ЗМІ, ізраїльські, американські, що відбувається.

На жаль, так і не знайшли, хто це зробив, що свідчить, проте в жодну камеру вони не попали, ніхто їх не зазняв, тобто ми не знали, де знаходились камери. Так прийшли і все зробили. До цього часу робили розвідку.

І тоді для того, щоб мінімізувати проблеми, спільно комітети закордонних справ, комітету культури та духовності і наш комітет. Тоді два комітети прийняли рішення, давайте спільно зробимо заяву. Але, на жаль, наш Комітет не зміг, секретаріат, зробити заяву. Ми не змогли його набрати,

написати, ми не змогли проголосувати, ніхто це не поставив, тому що це рішення не може прийматись, ось це я почув.

Тому давайте не зробити (*нерозбірливо*) стандарти. Я вважаю, що це проблема, ми повинні реагувати в той же день на будь-які події, викликам, заяв, звернень, не знаю, виступів від імені Комітету, і це передбачає Регламент.

І тому я, навпаки, вважаю, що ми повинні удосконалити нашу внутрішню діяльність, щоб у разі, якщо щось відбувається, кожен член Комітету повинен звернутися до секретаріату, а не до Голови, визначити питання, яке існує, підготувати заяву і зробити опитування, ми повинні мати цей механізм. Це перше.

По-друге, я вважаю, що рішення про будь-які голосування по законопроектах ми повинні робити відповідно до Регламенту, з присутністю в залі всіх депутатів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Йона подкиванок, колега Брензович.

ПАЦКАН В.В. Дозвольте сказати. То, колего, Ви зараз вбачаєте, що це ефективний механізм, його потрібно застосовувати.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Я стовідсотково вважаю (*нерозбірливо*)

ПАЦКАН В.В. Браво. Все. У нас ...

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Ми у 21 столітті, у нас є інтернет опитування, можемо зробити закритий чат, поставили питання, google doc, це все можливо. Гугл календарь.

СІМОН В.П. Розсилка робилась всім народим депутатам.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Але ми повинні реагувати, якщо є звернення, щось відбулося одразу ставити ...

ПАЦКАН В.В. Давайте рухатись по законопроектам. Прошу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте рухатись, я думаю зараз колега Суслова, вона вже є. Але, як ремарку, хочу зазначити, заява, про яку йшлося в останній репліці шановного колеги Логвинського, не була розглянута на Комітеті з одної простої причини, на те засідання Комітету прийшов лише Голова Комітету і не було жодного іншого члена Комітету. Пан Брензович був. Було два. І був заступник міністра.

На жаль, ініціатор заяви – колега Логвинський не знайшов часу прийти на засідання Комітету, позбавивши тим самим Комітет прояву своєї доброї волі і засудження цих ганебних явищ, про які він сказав.

Будемо далі рухатися.

(Загальне обговорення)

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Шановний Григорій Михайлович, *(нерозбірливо)* ви як людина повинні розуміти, що я думаю, якщо ми візьмемо табель людей *(нерозбірливо)* які відбувались, ви будете на другому місці після мене. Якщо ми давайте подивимось. Але мені цікаво Ваше таке звинувачення. Перше за все, що я вважаю, що це не логічно *(нерозбірливо)*.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це констатація фактів.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. *(нерозбірливо)* Ви будете другі да, тобто всі засідання Комітету за весь час я відвідую. На жаль, дійсно, по стану здоров'я, я не зміг прийти, про що заранеє повідомив про це. По друге, вважаю, що це було би доцільно, щоб Ви разом з нами приймаючи бюджет почекали до

ранку. На жаль, Ви покинули зал засідань, Вам було це не цікаво, Ви пішли відпочивати.

Тому, на жаль, Ви працювали до шостої ранку і прийшли дуже втомлені. Так і Рефат Чубаров, Мустафа Джемільєв. Ви, звичайно, дуже така молода людина, Вам легко там провести, нам було дуже важко. Ми важко працюємо в відрізності від опозиційних сил, які в нас сплять по ночам під час парламенту.

Тому у нас є дійсно поважна причина, я вважав би, що доцільно було скасувати засідання Комітету з тих підстав, що відбувалися. Це перше.

По-друге. Я думаю, що дійсно Ви правий. Є такі члени Комітету, які зовсім не ходять на Комітет. Я вважаю, що ми повинні проголосувати, знайти, хто саме ці члени, чому вони не ходять, щоб вони нам прозвітували, що ж відбувається.

СУСЛОВА І. М. У мене є пропозиція – провести службове розслідування, щодо тих, хто не ходить.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Чудово. Підтримую. І я вважаю, що остання людина, яка буде на останньому місці, треба подати в зал засідання Верховної Ради, сказати, ось ця людина ніколи не ходить. Як Ви вважаєте?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я розглядаю сьогоднішню жваву дискусію перед тим, як у нас був кворум, як бажання плідно попрацювати. Я думаю - всі скучили, вітаю це питання, «чертовськи хочеться поработать» - цитуючи відомого класика, сподіваюся ...

Я хочу, до речі, підтримати дуже професійну роботу і під час сесії нинішньої і між святами секретаріату Комітету, який доклав усіх зусиль, щоб робота Комітету була ефективною і, зокрема, щодо підготовки виїзних засідань і щодо тематичного дня.

Зараз у нас, колеги, є кворум, у нас є порядок денний, до якого не надійшло додаткових пропозицій, у нас також є інші різні питання, де кожен може висловитись.

І ми починаємо з першого пункту порядку денного, це проект Закону про державне замовлення будівництва тимчасового житла для внутрішньо переміщених осіб, 1442, внесений народними депутатами України Королевською, Солодом і Павленком. Цей законопроект вносився ще в кінці 14 року, хочу нагадати. Це, до речі, підкомітет колеги Логвинського, можливо колега Логвинський нам доповість щодо суті цього законопроекту. Від секретаріату Юрій Васильович Бузницький може надати. І я б також ... хочу нагадати, що у нас існує, в принципі, правило, що якщо не з'являється автор і ми його відкладаємо. Але саме з огляду на те, що цей законопроект був внесений аж в кінці 14 року, це єдиний, до речі, законопроект щодо ВПО, який не розглянутий нашим Комітетом, ми з огляду на те, що ми хочемо в цю рамку часову попасти, щодо тематичного дня, я пропонував би, якщо було б бажання колеги б прийшли, я, до речі, не бачив їх і в залі сьогодні. Але спершу я хочу почути думку голови підкомітету. Будь ласка.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Шановні колеги, знаєте, у мене є певна суперечність у цьому законопроекті, бо, перш за все, це вкрай важлива проблема, яку держава не вирішує. Тобто люди, які втрачають житло, вони повинні мати якусь програму підтримки для наших громадян. Тобто людина повинна мати якийсь кредит, може повинна мати певний інвестиційний проект, де вона має право прийняти участь, щоб надали безкоштовно землю, хтось будував квартири. Якась підтримка. На жаль, цього не відбувається, на даний час цього не бачимо, ефективних програм.

Тому цей законопроект потрібно, ці проблеми треба вирішувати і треба робити, але цей законопроект має іншу проблему. Він не передбачає звідки взяти гроші, кошти. Тобто якщо він би існував створити програми,

наприклад, передачі землі, що міські державні адміністрації повинні передати землю. Або програми з якою, де з допомогою фондів фінансувати або з інших джерел. Тоді нам би було зрозуміло, що можна збудувати, скільки людей можуть отримати це житло. Хто саме може отримувати. Наприклад, там сім'ї, які мають багато дітей, чи інваліди, це не існують. Тому в даному випадку цей документ не вирішує цю проблему.

Тому з одного боку ми повинні це зробити, знайти шляхи. З іншого боку він порушив принципи і не забезпечує вирішення цієї проблеми. Дякую.

ПАЦКАН В.В. Дозвольте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колега Пацкан, прошу.

ПАЦКАН В.В. Ну, шановні колеги, я беру статтю другу цього законопроекту. Державне замовлення будівництва тимчасового житла для внутрішньо переміщених осіб забезпечується за рахунок коштів Державного Бюджету. Обсяг коштів має становити не менше 1 відсотка суми видатків Державного Бюджету на відповідний рік.

Однозначно, що нам це питання треба вирішувати. Тільки що піднімалось із паном заступником, ми маємо знайти механізми і в комплексі це питання вирішити. Так як Державний Бюджет уже прийнятий, ми зараз не можемо закласти цього одного відсотка, у нас зараз не має механізму прийняти цей законопроект. Це перше.

Друге. Так як ми хочемо цю проблему вже в тематичному дні вивчити комплексно і запровадити енну кількість механізмів, дати можливість внутрішньо переміщеним особам на свій власний розсуд і вибір отримати компенсацію або те, що каже пан Логвинський – в інвестиційному проекті приймати дольову участь.

Це не можна просто приймати законопроект, який написаний на коліні, вибачте будь ласка, це моя особиста точка зору. Але проблему цю треба

піднімати і, я думаю, що ми її піднінемо 19 лютого в рамках тематичного дня внутрішньо переміщених осіб.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Георгій Борисович.

ТУКА Г.М. Дякую. Перше дякую всім за розуміння того, що ми зараз обговорюємо, якщо не найважливішу проблему, то найбільшій і найкричашу це сто відсоткова. Справа в тому, що останні пів року, як я повернувся з Луганщини, я, практично, якщо не щоденно, то через день займаюсь вивченням світового досвіду, який мають різні держави світу, на різних континентах у вирішенні таких проблем.

На жаль, я мушу зазначити чесно і відверто, позитивного досвіду вирішення такого виклику в стислі терміни в світі не існує. І я не плекаю жодної надії, що прийняттям будь-якого навіть супер прогресивного закону, ми в стислий термін такий виклик, який постав перед державою, ми зможемо реалізувати. Попри те, принципово існує три напрямки, якими керуються різні держави під час вирішення таких проблем.

Перший напрямок – це досвід Ізраїлю. Було прийнято рішення Урядом Ізраїлю: люди, які зазнали фактів переміщення, вони отримали визначену суму, якщо не помиляюсь, це еквівалент був 30 тисяч доларів. І люди самостійно вирішували, яким чином їм розпорядитись цими виділеними коштами. Чи придбати житло, в іншому за їхнім вибором місці проживанні новому. Чи покласти в банк на депозит. Чи, вибачте, просто прогуляти в ресторані. Це справа конкретної людини. Це перший напрямок. І, до речі, в принципі, переважною більшістю світових експертів, з якими я зустрічався, це вважається найбільш вдалий і найбільш прогресивний досвід. Але, виходячи з можливостей наших фінансових і кількості таких людей, які потребують такої допомоги, на жаль, я вимушений признати, що я не бачу реальних шляхів реалізації саме такого механізму.

Другий механізм, який зараз реалізується в Німеччині. Це будівництво соціального житла. На відміну від України, 87 відсотків мешканців Берліну мешкають не у власному житлі, а вони винаймають житло. Існує дуже потужний державний фонд житла і люди орендують житло. З точки зору різних світоглядів між нами і німцями, у німців це сприймається як абсолютно нормально не мати приватну власність у якості житла. Є свої чудові аргументи, особливо з точки зору молоді. Вони неприв'язані до своєї конкретної оселі, для них немає перешкоди сьогодні попрацювати в Києві, через пів року попрацювати в Дніпропетровську, потім попрацювати у Львові. Це другий механізм. Люди лише сплачують частку орендної плати. Точніше це, ну включаючи комунальні платежі, приблизно 75 відсотків на себе бере держава, 50 з них це федеральний бюджет, 25 земельний бюджет. Але все одно це люди небезкоштовно отримують кришу над головою.

Третій шлях, який існує, це той про який я щойно казав, концепція якого зараз вже розроблена в міністерстві, зараз треба її оприлюднювати, опрацьовувати в якості якоїсь документації. Коли людина, яка або втратила фізично або немає можливості використовувати своє майно на тимчасово неконтрольованих територіях, вона отримує або різного роду фінансові зобов'язання держави перед цією людиною. Це можуть бути різного роду гарантійні листи, сертифікати, не має значення. І використовує ці гарантії держави для ... або в будівництво житла в приватну власність або як часткове фінансування житла в приватну власність, бо, чесно кажучи, переконувати наших людей, в тому, що не варто робити акцент саме на приватній власності своєї оселі, наразі, це буде не результативно.

Разом з тим, я перепрошую, є величезна кількість людей, які реально не мають можливості а ні заробити на приватне житло, а ні більше того, вони ніколи в своєму житті приватного житла не мали. Це вихідці з тих територій. Зокрема, коли я повертався в Київ лише тільки на території Луганської області більше двох з половиною тисяч правоохоронців, які зберегли вірність присязі і ще досі продовжують зі зброєю в руках захищати нас всіх з

вами. Вони реально не мають можливості і у них ніколи не було власного житла, вони жили в казармах та в гуртожитках відомчих. Більше того є такий дуже прикрий досвід, вони зараз не мають можливості стати на квартирний облік, бо, згідно чинного регламенту, від них вимагають довідку з попереднього місця несення служби.

Тобто три такі величезні напрямки. Цей закон він торкається дуже болючої теми, яка, чесно кажучи, перезріла вже в суспільстві. Ні в кого сумнівів немає. Разом з тим я погоджуюсь стовідсотково, що він, по-перше, не вирішує весь комплекс проблеми, бо він торкається лише будівництва соціального житла.

По-друге, він реально не передбачає механізмів фінансування, на жаль. Як би це не хотілось, ми подавали, це вже не таємниця, наше міністерство подавало бюджетний запит півтора мільярда, а отримали ми 25 мільйонів. І тому я би просто, не зважаючи ні на які політичні вподобання, це безліч наших людей. І треба або виносити це питання на розгляд під час ... в зал, яким чином. Або треба розробляти разом всім якесь консолідоване рішення, консолідований законопроект.

Ми зараз в міністерстві, ну майже відсотків, мабуть, 80-90 тих коштів, які нам вдасться залучити зовні, ми безпосередньо будемо направляти на відбудову житла, бо ми розуміємо наскільки це болюче питання. На жаль ...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Григорій Михайлович, час ...

ТУКА Г.М. Чесно кажу, да, я не плекаю надто оптимістичних надій, що, вибачте, Захід нам допоможе. Лише 20 мільйонів євро поки що німецький банк (*нерозбірливо*) пообіцяв в жовтні місці, скільки вже минуло, ще жодного євро ніхто не отримав.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Колега Пацкан, Сулова і потім Логвинський.

ПАЦКАН В.В. Дякую. Я репліку, друзі, ну давайте, я читаю законопроект, я звик читати документи, документ написаний у 14 році, тут йде мова про понад 500 тисяч осіб, які покинули місце свого проживання. У нас зараз біля двох мільйонів вимушено переселених осіб. Перше.

Друге. Йде мова про якихось 15 і 9 мільйонів гривень. Ми повинні з вами тут прийняти рішення напрацювання механізму, це те, що тільки що піднімалось тут у нас. Пропоную не заговорювати тему, повернути народному депутату на доопрацювання, а нам, як Комітету, інтенсивно включитися в роботу для розроблення ефектного механізму і концепції компенсації або інших способів щодо вимушено переселених осіб житла. Дякую.

СУСЛОВА І. М. Я хочу підтримати пана Валерія. Він якраз озвучив те, що я хотіла запропонувати, тому також пропозицію голосувати і відправити авторам, відправити авторам на доопрацювання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колега Логвинський.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.М. Я би хотів зараз порушити питання про саму проблему. Я Вам дуже вдячний, шановний пане тетка, про те, що ви зазначили досвіди багатьох країн, і так само, ну може комусь пощастить (*нерозбірливо*), але є деякий речей, яких Ви не торкнулися.

Наприклад, якщо Ви кажете про державу Ізраїль, там дійсно є приклад 30 тисяч доларів допомоги. Але є дві речі. Перша, якщо це примусово виселення, то держава викупує майно, за нижчу ціну, але викупує. Але є інша річ, яка нам вкрай дуже потрібна. Вони отримують так звану машканту. Машканта – це пільговий кредит на 30 років, який дає можливість купування житла, за умови, що людина зараз не має за нього розрахуватись, тобто (*нерозбірливо*) три навіть чотири роки може навіть не платити проценти по

кредиту. Тобто вона знає, що в неї є певна допомога, для того, щоб придбати нове житло і щось робити.

Тут важливо розбудувати систему фінансування або джерел фінансування. Я впевнений, що ми можемо знайти більш дешевші кредити від Національного банку, сбербанку, і, коли кошти будуть працювати на економіку (*нерозбірливо*)

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Ощадбанку.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.М. Ощадбанку, іншого банку не важливо з якого банку, є збергбанк України доречі.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Нема це путінський сбергбанк.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Але, тобто це перша проблема, які ми повинні знайти і може нам не треба бути знаходити додаткові кошти, які там будуть, нам треба виділяти ці програми.

ПАЦКАН В.В. По суті законопроекту.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. по суті законопроекту я вже все сказав. І прошу мені не заважати. Друге питання щодо проблем з житлом, які стосуються, як ви казали. Так, дійсно ми можемо дивитися як людина збудує, як вона може орендувати, а що вона та людина, яка тільки приїхала. Де вона повинна жити? Як вона повинна розміщатись? Теж досвід з Ізраїлю. В Ізраїлю було 15 тисяч одиниць житла який вони надавали в даному випадку, але сім чи вісім років тому вони дозволили приватизацію цього житла і житло такого зразка .. Тому Ізраїль звернувся до України з клопотанням про допомогу надати працівників, щоб вони поїхали в Ізраїль там будувати житло. І ми зараз співпрацюємо в цій галузі, тому може краще взяти Український досвід і з

Українського досвіду хотілося б зазначити, що, наприклад, місто Дніпропетровськ існує конструкторське бюро, яке розробляє дома які швидко перебудовуються в мало архітектурну форму. Вони виробляють біля двох тисяч таких домов в місяць. Тобто дві тисячі домов, які за розміром приблизно як одна автомобільна, транспортний контейнер, а загалом складається з 70 метрів, так от такі рішення окупують іноземці які ми постачаєм на оборони могли б використати ми для того щоб придбати, вони не такі дорогі і розміщати там людей у разі якщо людина приїхала їй немає де жити. Ми повинні вирішувати ці проблеми, ми теж порушували це питання з міністром, там іде зовсім інша програма. Ми повинні про це теж думати бо людина приїжджає їй немає де жити, якихось робічів, десь там залишитись, ми не маєм залишати цих людей на проїзвол. Ми повинні їм допомогати. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Колега Чубаров хоче....

ЧУБАРОВ Р.А. Я хотів би сказати про те що ми маєм певний досвід в нашій країні. Це пов'язано з ректуаризацією кримських татар, Так, так і Чорнобиль. І хочу сказати, що цей досвід говорить і про те що є тут дуже багато таких проблем і напрямків які можливо в одному законопроекті не думаю, що можна буде охопити. І я погоджуюсь з своїми колегами про те, що ну коли він писався цей законопроект для мене зрозуміло, що це не для того, щоб вирішити питання, а просто для того щоб зазначити свою політичну позицію. Чим ближче будуть вибори тим більш буде звернення до такої великої армії виборців і на рівні виборів парламенту потім ще на рівні місцевих виборів і всі будуть пропонувати вирішувати це питання. Як на мене тут є я просто хочу зазначити тут декілька питань. Ну для мене тут є питання більш моральне, Моральне те що детальне вирішення цих питань розселення людей на нових місцях це питання повернення чи не повернення до складу тих територій, я це так приймаю. Я не хочу говорити ну за скажимо

за ваші докори на мою адресу, що як то тим людям вони не є інструментом для шантажу так і інше. Але у будь-якому випадку як тільки ми почнемо системно розсіляти цих людей ми стикнемося з тим, що потік людей із окупованого Криму і з цих територій він буде безкінечний. Це перше. По друге тут є питання пов'язане з інтересами державності ну принаймі регіональними інтересами. Ну уявимо собі, що ми вирішуємо це питання. Де ми розсіляємо цих людей? Чому ми їх там розсіляємо? А які там наявність або потреби в виробничих ресурсах? Чи ці люди будуть погоджуватись на ті умови, чи вони будуть згідні, ну хоча би принаймі скажімо переформувані на свої професійні інші якісь звички чи досвід чи знання. Я просто пам'ятаю по собі як у нас професори працювали на виноградниках там у полі чи таке інше. Тут таких питань просто сотні. І найголовне. Найголовне. Де взяти ресурси. Тому але незважаючи на це я думаю, я погоджуюсь з паном Пацканом про те що нам треба цей закон просто повернути і зазначити що це тема актуальна і треба починати з концептації якихось речей. Не просто житло, житло, тобто через соціальне житло це вірний напрямок. Я це підтримую. Бо це тимчасове житло для певної категорії людей, потім, ну так думається, що вони їх звільнять для інших. Але як уникнути там, знаєте там таких соціальних таких цілих мікрорайонів, таких вибухових за настроєм. Це друге. Якщо кредити тоді земля, земельні ділянки і люди самі вибудують. Для мене найголовне: де, скільки і які будуть наслідки. І це треба досліджувати з фахівцями. Тут одні депутати вони просто будуть неспроможні. Тут треба залучати соціальні служби, соціологів і економістів і багато кого і просто це продумати. Як на мене всього краще це ресурси кинути на те, щоб активізувати максимальне питання про .. воно пов'язане з нашими партнерами, з нашими діями щодо повернення цих територій. У мене все .

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. В зв'язку з цим у мене питання перш ніж ми приймем рішення два конкретних запитання до заступника міністра. Перше

міністерство уже дев'ять місяців працює чи є у міністерства розуміння, чи проводились оцінка потреб для будівництва тимчасового житла, якщо є то будь-ласка дайте тоді це знання членам Комітету, яка кількість людей потребує такого тимчасового житла і скільки це буде коштувати в різних варіантах песиместичному, оптимістичному і різних варіантах в середньому коштувало б в грошах.

ТУКА Г.В. Дякую. По перше щодо кількості людей які потребують вирішення цієї проблеми. Нажаль в провадження електронного механізму ідентифікації переселенців, з моєї точки зору, непорозвило для до кінцевої мети яку має бути ставити перед собою електронний облік. Зараз офіційно озвучено цифри мільон шістьсот тридцять тисяч тимчасово переміщених осіб. Зрозуміло, що щонайменше 90 відсотків з цих людей вони потребують житлового забезпечення. Але я переконаний в тому і ніхто мене не переконає в зворотньому, що реальна кількість переселенців значно менша. За різними оцінками Міжнародних організацій які проводились за скажімо так за додатковими ознаками, наприклад, переїхали там тисячу людей має збільшитись кількість постачання води, кількість звернень до медичних закладів, кількість вживаного хліба щоденно норм так за великими різними ознаками ті цифри які нам озвучують працівники і Організації Об'єднаний Націй в Україні реальна цифра переселенців зараз становить близько вісімсот тисяч. Якщо навіть розглядати їх як родини то і незважаючи на ті норми які використовуються, зокрема в Німеччині, нам до цього на жаль дуже далеко. То приблизно варто розділити на три і хоча б одну кімнату, однокімнатну квартиру на одну родину держава має забезпечити. Разом з тим, ви зрозумійте кількість житла треба мати на увазі це мій персональний досвід з яким мені прийшлося зіткнутись у Сєверодонецьку. Ця ситуація стовідсотково буде відбуватись будь-де. Як тільки я оголосив, що за власні кошти обласного бюджету я починаю у Сєверодонецьку будівництво двох дев'ятиповерхівок для вимушених переселенців наступного дня в мене в

приймальні сиділи Чорнобильці, афганці, багатодітні мами, які 25 років чекають і недочекаються цього житла. Якщо ігнорувати їхні потреби ми штучно створимо протистояння сегрегацію в середині приймаючих громад. Тому я вважаю за доцільне якщо коли б ми врешті-решт можливо дійдемо до конкретних цифр щонайменше на 20-25 відсотків збільшувати реальну кількість збудованого житла аби його передавати в середині приймаючих громад по чергою.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Юрій Борисович, а цифри чотириста сорок два і вісімсот п'ятдесят чотири гривні, які зараз, вони залишилися...

ТУКА Г.В. Так.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вони залишилися. Залишилися.

ТУКА Г.В. Так.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так може ми і про це маємо думати?

ТУКА Г.В. Ну це вже до Міністерства соціальної політики.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Розумієте, яку я маю проблему, оскільки я як і ви багато спілкуюсь і колеги спілкуються з нашими добрими міжнародними партнерами. От дивіться приїжджає віце президент Сполучених Штатів в своєму виступі говорить про один 1,7 млн. внутрішньо переміщених осіб. Президент у своєму виступі нещодавно в Давосі говорить про майже два мільйони внутрішньо переміщених осіб. Ми зараз добре, що у нас це відбувається ми можемо різні гіпотези, допущення власні оцінки давати, але інші цифри називати. Все ж таки давайте ми визначимо чому в нас така розбіжність, тому що це не просто неузгодженість позицій, Це серйозні

наслідки має ця позиція з точки зору і планувань і з точки зору реального захисту відсутності або присутності наявності коштів на це я думаю є і велика у нас проблема. Друга проблема: про яку ми, я не випадково запитав чотириста сорок два це те що було в 14 році і зараз у нас рік 17 і ці самі чотириста сорок два незважаючи на те що всі ці і комунальні ці витрати вони на багато більше змінилися. Ось тому я бачу тут проблему. І я хочу з'єднати дві криві лінії. Перше це добре що створено Міністерство і зараз працюють міжвідомча робоча група, підгрупи в тому числі житло, але тоді має бути якийсь вихід. Я погоджуюсь з колегами, що в тому вигляді в якому він цей проект є і законопроект є і більш того, що коли він приймався після нього було вже прийнято нові закони про які він не говорить про державні закупівлі, базовий закон про ВПО, оцінка яка там наводиться нереалістична, його не можна виносити зараз на розгляд, він потребує доопрацювання. Але і неможна таку ситуацію залишати, що це відклали, а замість нього нічого немає і лише вишуковуються аргументи, що Чорнобильці прийдуть там, багатодітні прийдуть і ще хто. Тому що тоді власне самі себе, вибачте, шиємо в дурні коли з одного боку говоримо, що тим же нашим німецьким партнерам, у нас є така кількість 1, 7 млн. або 1,3 млн. і нам потрібні кошти. Донори готові працювати, Світовий банк готовий працювати, але потім ми говоримо, що ні. Знаючи навіть кілька у Київській області навіть кілька містах де місцева влада готова і є інтерес від забудовників, щоб краще вирішувати питання. Але в мене побоювань багато навіть сьогоднішнє обговорення, Шановний Юрій Борисович, що ми власне знову зберемося через деякий час, знову будемо ті ж самі аргументи говорити. Чи можемо і коли можемо ми очікувати, скільки все ж таки в Уряді краще ніж в Комітеті з прав людини розуміють ситуацію щодо конкретної статистики щодо наявних можливостей, законодавчі ініціативи від Кабінету Міністрів, якщо потрібно депутати підтримають спрямоване на державне замовлення будівництва тимчасового житла для внутрішньо переміщених осіб.

ТУКА В.Г. Ну я неготовий зараз казати про конкретні терміни видачі такого законопроекту бо нажаль в складі Міністерства в нас фахівців немає, а ось що ми можемо розраховувати на тих юристів які долучені до роботи в цій робочій групі в складі Європи. Щодо імплементації законодавства наші юристи надали висновок взагалі якщо брати цю проблему в загальнодержавному масштабі то я не бачу чесно кажучи принципових відмінностей між вирішенням таких викликів. Наприклад, в разі екологічного лиха якогось там, повинь, да і люди, які тікають від війни. Є в Україні Закон про житловий фонд соціального призначення то можливо варто його довести до роботоздатності, бо він практично не працює. Аніж зараз виписувати новий закон.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую за роз'яснення, але ж все ж таки залишаюся при думці, що оскільки спеціальне міністерство створено, який і покликано власне узагальнювати, виносити і виходити з ініціативами на рівні Уряду, законодавчі ініціативи, щодо вирішення питань саме внутрішньо переміщених осіб я думаю логічно було б і ми тут допоможемо як зможемо ну робити кроки. Колега Чубаров, прошу.

ЧУБАРОВ Р.А. Я просто ще раз хочу звернути вашу увагу це питання просто надскладне. І розробка закона це останнє в цій низці питань які треба вирішити. І мені здається тут просто треба готувати Постанову Уряду і доручити відповідним ну тут в першу чергу це академічне нашої інституції, які просто мають комплексно розробити ну хочаби концептуальні підходи до програми, але я би тут на відміну від пана Георгія не вважав би що можна взяти кальку від Чорнобиля або від департації кримських татар бо там були певні критерії ну скажімо Чорнобиль це території певні кілометри, розміри і обсяги. Розумієте, як воно буде відбуватись якщо це просто намагатись такими локальними рішеннями міністерств і відомств доручити побудувати тому тут дуже багато нажаль конфлікт інтересів і інтересів таких

об'єктивних. Ну я знаю як було коли кримські татари тобто тоді ще був СРСР я був тоді в державній комісії. Узбекистан намагався тоді відпустити лише і все і більш нічого не робити Україна намагалась по максимальному нормативам все те що потрібно побудувати щоб облаштувати. Максимально високі там були стандарти, а Москва намагалася нікому нічого не платити і люди от по середині того поля. Ну умовно такого. Да. І тут я хочу сказати, що, але я тут знову боюся, що ми робимо, ми робимо, ми хочемо побудувати житло. Це тільки одне з завдань для цих людей, якщо ми хочемо їм допомогти і вони будуть працювати, де вони будуть вчити дітей, і взагалі і чому вони, якщо ви будете локально будувати так як вони зараз розсилились, а які вимоги будуть міська влада до нас вимагати вони ж будуть покладати іншими вимогами все ж. Бо їм це дійсно буде потрібно. Або ми будемо розвивати ті регіони які є менше зараз розвинутими. Херсонська область, Миколаївська область можна взяти і посадити місто супутник скажимо в Миколаївській області на 50-60 тисяч людей. Побудувати два якість там комбінати я умовно кажу це теж концепція те теж підхід. Або ми будемо чим більше тут розпиляєш тим більше це буде неефективно. Але я хочу, ну не для вас, така концептуальна організація яка буде над цим працювати вона має бути визначена Урядом. І вони мають підготувати програму а потім під неї вже готувати і технічні якість обґрунтування і закони бо тут дуже багато це не так просто відмовитись від інших категорій. Доведеться вносити дуже багато змін до існуючого законодавства, дійсно у багатьох стоять на черзі, а інші тільки стали, а хто вирішив, що їм можна давати одну кімнату на родину, а чому не мінімальний там метраж, бо це не встановлено законодавством. І таких питань сотні. Їх треба вирішувати, вони мають бути визначені по тій концепції і на її базі має бути підготовлена програма. Я кажу занудна, але це правда це доведеться робити. Для мене здається це таке завдання в яке ми понирюємося і будемо повертати ці території буде це безкінечна як оце Чорнобиль, кримські татари от вас п'ять років є вибачте мене я зараз не пам'ятаю держава за двадцять три роки повернення

кримських татар побудувала якщо я не помиляюсь зараз 6,5 близько 7 тисяч житла для людей тобто скільки родин отримали. А сотні тисяч побудували самі без державної допомоги в лапках тут теж таке може статися.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я думаю будемо завершувати обговорення, я думаю воно було корисним з усіх точок зору і нажаль після обговорення я ще більше став песиместичним ніж до початку його обговорення, так і тому була одна пропозиція направити цей законопроект на доопрацювання. Хто за? Прошу голосувать. Проти? Утримались?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прийнято одногосно. Дякую. І другий пункт порядку денного законопроект 5385 внесений Кабінетом Міністрів України. Проект Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» (щодо процедури визначення статусу особи без громадянства) Це відання підкомітету який очолює колега Фельдман він письмово надіслав на моє ім'я, що за станом здоров'я він не може бути особисто присутнім, але як Голова підкомітету спільно з представниками з міграційної служби розглянули цей законопроект разом із головним науково-експертним управлінням. За підсумками аналізу чотири з п'яти висловленим головним управлінням зауважень було спростовано і додається пропозиція міграційної служби і колега Фельдман пише далі прошу Вас врахувати зазначену позицію ДМС у процесі розгляду на засіданні проекту законопроекту № 5385 також до подані пропозиції до ВКДБ ООН щодо законопроекту № 5385 тільки я отримав вчора Дмитро Плечко старший радник з правових питань регіонального представництва ВКДБ ООН в Україні тут присутній у нас тут також присутні колеги з Міністерства юстиції, Міграційна служба є чи нема? Є Міграційна служба є звичайно і прошу тоді хто в нас перший взяв би слово. Наталя Миколаївна, прошу.

НАУМЕНКО Н.М. Дякую, Григорій Михайлович. Дякую за слово, хотіла би зазначити, що Проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» був розроблений з метою реалізації положень конвенцій про статус адаптивів та про статус скорочення без громадянств, які Україна ратифікувала у 2015 році. І з цього моменту перед нами постало завдання зробити процедуру визначення статусу особи без громадянства. Тим законопроектом у разі його прийняття буде врегульовано, буде створено процедуру визначення статусу без громадянства, щоб у подальшому надавати допомогу для таких осіб, законно перебувати на території України, отримати потім дозвіл на тимчасове проживання, а за умови проживання на території України у зазначеному статусі понад трьох років отримати дозвіл на іміграцію. Ми щоденно не тільки ми а і Уповноважений з прав людини і правозахисні організації стикаємось з людьми які ось приходять на прийом і які перебувають поза правовим полем на території України. Цей Закон уже не те що є актуальним а він є надактуальним, тому ми дуже просимо у депутатів його погодити внести у сесійний зал для того щоб ми могли дійсно мати підстави для розробки і запровадження процедури для впровадження статусу особи без громадянства. Дякую, прошу підтримати на всі запитання які були викладені у зауваженні науково-експертного управління готові доповісти і дискутувати. І є деякі питання які є можливо дискусійними от ми з Уповноваженим з прав людини можливо зараз підтримає обговорювали до цього засідання певні положення можливо які не стосуються саме рамок врегулювання статусу осіб без громадянства ми готові їх наразі виключити із законопроекту для того щоб потім включити у інший законопроект і вже мати час на дискусію. Але цей законопроект він дійсно він вже потрібний терміново для України. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, хто хоче

НАУМЕНКО Н.М. Фахівці Державної міграційної служби.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Окей. Будь ласка, Уповноважений.

СМІРНОВА О.Л. Дякую шановні народні депутати, пане головуєчий. Ми дійсно би хотіли звернути увагу на те що цей закон є дуже важливим оскільки ситуація з латетними особами без громадянства, кількість яких навіть ніхто не знає скільки є в нашій державі вона є дуже серйозною. І скажімо ця ситуація вона була ми її вивчали і про неї ми зазначили в щорічній доповіді Уповноваженого про стан прав людини яка була за 2015 рік, нажаль ситуація не міняється вона лише погіршується, тому що в нас є дуже багато колишніх громадян колишнього СРСР які свого часу тікали від конфліктів різних республіках радянських, вони приїхали в Україну, вони вже дуже довго тут живуть у декого вже тут діти вирости, одружилися і вже онуки є. Вони всі не документовані жодним документом не мають жодного документа у них узагалі у декого у декого паспорти є колишні громадян колишнього СРСР у декого навіть і цього немає взагалі тобто це вкрай вразлива категорія людей оскільки в них нема документів вони не можуть працювати вони позбавлені реалізації будь яких своїх елементарних прав. Не кажучи вже про соціальний захист про там певні речі. Тому дійсно це дуже важливий законопроект. В нас дуже багато таких звернень. Єдине, ми б хотіли його підтримати і вважаємо що його треба приймати, можливо він не зовсім досконалий і ми це розуміємо у нас було головне зауваження до цього законопроекту ми просили вилучити положення яке не стосується осіб без громадянства тобто встановлення статусу осіб без громадянства які забороняє іноземцеві які вже мають певний статус, наприклад статус біженця або статус особи яка потребує додаткового захисту звертатися за довідкою про іміграцію якщо в них змінилися обставини тому ми пропонуємо це вирішити тільки дійсно це є обмеження прав дискусивне і треба шукати прав скажимо рішень цього питання а але ж підтримувати потрібно. Єдине на що

ми би хотіли звернути увагу що законопроект він передбачає розробку потім підзаконного нормативної бази і ця підзаконна-нормативна база вона має бути дуже чітка тому що деякі речі в законі дійсно не можна всі вписати і там є положення про те що особа подає певні документи коли звертається за статусом особи без громадянства в той же час ми розуміємо що не всі особи без громадянства мають хоч якісь документи. Тому має бути чітко, ми зараз обговорювали колеги кажуть це має бути довідка, що він в школі навчався. Да, дійсно діти усі в садочки ходили, тобто будь-який документ. Але в законі це чітко не визначено. Да ну просто будь-який документ не всі розуміють, тому це має бути більш чітко врегульовано вже на підготовці, але це вже буде завданням.

(говорять без мікрофона)

Ну вот про що мова йде, да, тобто воно не дуже чітко визначено. Тому ми б хотіли.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги переходимо, продовжуємо обговорення.

СМІРНОВА О.Л. Хотіл би підтримати, да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Хто хотів би? Колега Суслова, колега Логвинський.

СУСЛОВА І.М. Я пропоную прийняти, рекомендувати до прийняття у першому читанні, до другого доопрацювати і одразу, щоб ми включили цей законопроект у перелік тих законопроектів, які планується першочергово, ну в графік да, який планується винести до розгляду парламентом, і враховуючи необхідність врегулювання даного питання, щоб ми якось так, якщо ми можемо звичайно, запитатися секретаріату Комітету, щоб там до квітня, травня місяця ми побачили його вже в стінах парламенту і змогли розглянути в парламенті. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колега Логвинський.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Шановні друзі. Ну я хотів би зазначити, що цей законопроект нам дійсно потрібний. Ми багато спілкувались про те, що дійсно є проблема. Але цей документ настільки неякісний, що я навіть не знаю чи можна його рекомендувати для прийняття. Перш за все я погоджуюся, що такі проблеми як вимагання паспорту, коли мова йде про спеціальний статус особи, я думаю, що це не дуже доречно.

(говорять без мікрофона)

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Я можна закінчу, пані Наталю. Наприклад мені дуже не зрозуміло питання, які тут порушуються. В яких...

(говорять без мікрофона)

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. А якщо відсутністю? Прикінцеві положення. А ну тут змінені сторінки, на жаль неправильно розкладено. В якому випадку може бути відмовлено, да. Рішення про відмову в статусі особи без громадянства приймається у разі. Тут пункт третій мені цікаво, що ви мали: загроза національній безпеці держави або охороні громадського порядку, захисту прав, законних інтересів громадян та інших осіб, які проживають на території України. Що ви вкладаєте в це поняття? Ви вкладаєте в це поняття, що буде якісь спеціальні служби, які будуть вирішувати кому надавати, а кому не надавати? Скажіть будь ласка, це щось ось так случайно попало, да? Пункт.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Можете назвати статтю.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Це стаття, це п'ята сторінка, пункт.

НАУМЕНКО Н.М. Це є загальні положення Конвенції про статус апатридів, де також є норма за яких такий статус не поширюється.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це перенесено з Конвенції?

НАУМЕНКО Н.М. Фактично да.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Якщо вона є в Конвенції, то вона чудово може, не повинна коригуватись в Законі. Більш того, на мою думку, є загрози, що на підставі зазначеного, так що таке загроза національній безпеці. Хто її визначає? Це надає можливість, да, потім маніпулювати, кого хочу, кого приймаю, кому не хочу – не приймаю. І ми навпаки, ми в нашому Комітеті саме робили декілька зустрічей з цього приводу. Що не повинні правоохоронні органи впливати на надання статусу біженця, статусу тимчасового притулку. А ви нам ще й законодавчо застосовуєте цю норму. Дайте мені ссилку на Конвенцію, я хочу подивитися як там зазначено. Але в даному випадку, якщо ви чітко зараз зазначаєте, ви навпаки робите механізм неправомірних інколи або під тиском відмови правоохоронними органами на надання зазначеного статусу. Тому я вважаю, що це недопустимо. Є ще декілька речей, наприклад те, що ви пропонуєте, що не мають права особи звертатись за дозволом на міграцію, да. А чим це передбачено? Чим це погано?

НАУМЕНКО Н.М. Ми вже сказали, що ми цю норму вилучаємо, переносимо в інший законопроект для дискусії, тому що він не стосується статусу особи без громадянства. Те, що ми говорили.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Так а ви не можете тут вилучити на першому читанні. Якщо ви вилучаєте – вилучайте законопроект.

СУСЛОВА І.М. Є пропозиція, що ми з першого до другого читання доопрацюємо.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Ми не можемо.

ПАЦКАН В.В. Не можемо. Ми міняємо скелет Закону сам.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Тому є речі, які. Тому...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте ми спершу ніж продовжити далі, оскільки були розгорнуті зауваження УВКБ, дамо слово представнику, але дуже стисло, враховуючи що є цей текст. Будь ласка.

ПЛЕЧКО Д. Дякую вам. Також ми підтримуємо повністю. Ми чекали вже багато років, четвертий рік. Нарешті час настав коли дійшли до цього часу, що вже є цей текст. І ми пропонуємо лише технічні невеликі ще пропозиції. А саме, наприклад, можливість продовжувати процедуру на наступні 6 місяців для певних складних випадків, тому що навіть приклад повернення кримських татар демонстрував, що частина з них не завжди там могли вчасно отримати довідки, наприклад від консульств, що вони не належать до громадянства, наприклад Республіки Узбекистан чи там інших колишніх республік. І вони інколи можуть там 3 місяці, а інколи 6 місяців тягнути бюрократично поки видадуть цю довідку, за нею треба їхати в Київ, в консульство і це також логістично. Тому ми пропонуємо можливість за рішенням представників ДМСУ продовжувати ще на 6 місяців для таких процедур, ну але це було б бажано внести, тому що це є в законопроекті.

Також ми б хотіли просити внести право заявника, який не володію українською мовою, на переклад усний та письмовий. Це також важливі речі, тому що інколи бувають особи, які не володіють мовою. Це важливий момент. І звичайно право на безоплатну вторинну правову допомогу.

Приклад ВПО демонструє, що без правової допомоги дуже важко людям, які не знають української мови скласти заяву, піти відстояти своє право. Ви всі підіймали всі ці речі, що треба заповнити там форму, треба прийняти докази, надати, це все важко без безоплатної правової допомоги.

Далі ми також в принципі ставимо питання по можливості розглянути. В нас на сьогодні закон про реєстрацію актів громадянського стану, якщо в вас немає паспорту дійсного, то, наприклад, якщо ви ось заявник за цим законопроектом або заявник за статусом біженця і в вас немає національного паспорту, тому що ви приїхали наприклад без паспорту, тому що він втрачений чи там його десь конфіскували чи ще щось (*далі нерозбірливо*), то ви не можете формально за вимог діючого законодавства отримати реєстрацію своєї дитини, яка буде народжена в Україні під час проходження вами такої процедури. І ось це є, погодьтесь, порушенням зобов'язань України за Конвенцією про права дитини, тому що там в 7 статті говориться про те, що факт народження дитини має бути зареєстрований, незалежно від того чи там є в батьків документ, чи вони згоріли, бо вони там виїхали, чи вони вже там втратили дійсність, тому що це колишні радянські паспорти. Тому ми також просимо, по можливості, ось паралельно в закон про безоплатну правову і в закон про реєстрацію актів громадянського стану внести відповідні корелюючі зміни, щоб ці механізми запрацювали як для біженців, так і для заявників за цим законопроектом. Ось це ключові.

В принципі, якщо в порядку дискусії можемо ще додати право на самозайнятість під час проходження процедури і право зменшити цenz по натуралізації. Тому що по тій формулі, якій зараз пропонується, пропонується 3 роки на тимчасовій довідці, потім перехід на постійну довідку і потім ще треба 5 років з нею прожити, щоб мати право подати на громадянство. Це 8 років. Наша штаб квартира мріє про те, щоб до 24 року провести компанію по всьому світі і скоротити взагалі випадки безгромадянства. Тому

ГОЛОВУЮДЧИЙ. Ваша штаб квартира – це УВКБ ООН.

ПЛЕЧКО Д. Так, Женева. Тому ми просимо, навіть якщо цей законопроект приймуть у цьому році в Україні, хтось почне під нього, вже, скажемо так, отримувати посвідки і таке інше, то ось ці 8 років воно вже буде переходити за 24 рік. Тому дивіться, в таких наших сусідніх країнах як Словаччина – там, наприклад, 3 роки для осіб без громадянства, яких визнано вже в порядку процедури, наприклад в Італії – там 5 років, в той час як для іноземців – вдвічі більше. Тому, знову ж таки, це дискусійно, ми розуміємо, що можливо в цьому тексті це вже важко робити через Регламент, можливо це можна зробити окремим депутатським законопроектом.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми зараз до цього повернемося. Наталія Миколаївна, вам слово.

НАУМЕНКО Н.М. Дякую, Григорій Михайлович. Ті питання, які підняв Дмитро, вони не стосуються цього законопроекту. Це комплекс питань, які стосуються інших законів, які необхідно буде привести у відповідність до цього Закону і у відповідність до Конвенції. Цим Законом ми пропонуємо тільки розпочати процедуру визначення статусу особи без громадянства, що є наднагальним питанням. Усі інші питання уже вирішувати поступово. Що стосується питання перекладачів, питання надання безоплатної правової допомоги – це процедурні питання, які будуть вже виписані в процедурі визначення статусу особи без громадянства. Такі питання як право на самозайнятість, такі питання як громадянство, отримання громадянства через який термін – це питання вже внесення змін до інших законів, але воно можливе вже після того, як ми визначимо саму процедуру і приймемо цей закон.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

НАУМЕНКО Н.М. Тобто вони актуальні, але вони не предмет регулювання цього закону.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Колега Чубаров, прошу.

ЧУБАРОВ Р.А. *(говорить без мікрофона)*.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А в додатку, ні є.

ЧУБАРОВ Р.А. *(говорить без мікрофона)*...щоб отримати громадянство України, він представив всі документи, весь пакет, я просто сам це перевіряв, бо для мене стало це просто цікаво чи правду він мені говорить. Дуже ретельний молодий хлопець, який знає юриспруденцію краще за мене, він все це передбачив, ну його нещастя було в тому, що він ще дав додатковий документ, який просто ну міг би там не бути – це копія домової книги з Криму, де показують, що його дід, це мається на увазі про те, що він мав отримати громадянство за походженням. Його дід, який був депортований, тобто він народився в Криму, але потім встиг повернутися і з 91 по 94 уже за роки незалежної України він жив в Криму, і він в домовій книзі, він зробив в Дарницькому відділенні копію, завірив її і знову домову книгу переправив до своїх родичів до окупованого Криму, а тут тільки стали питання до цієї копії домової книги, то єсть до документу, який в пакет міг би не входити, я десь тиждень вирішую це з Соколюком, з Нікітіною. Я такого відношення, ну здається вже днями буде вирішено. Тобто таке відношення Державної міграційної служби мене вже лякає, коли ми, пане Голово я завершую, коли ми закладаємо норми, які їм дають більш повноваження для суб'єктивних ними таких знаєте відчуть, які впливають на долю людей. Отже поки я просто прошу це відкласти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. *(говорить без мікрофона)*

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Шановна пані Наталю, я дійсно дуже поважаю вашу думку про те, що непотрібно, якщо у нас є законопроект, який розглядає саме питання, які ми повинні вирішити, посилатись на інший законопроект, який не стосується, як ви тільки щойно зазначили представникові УВКБ ООН. Тоді мені поясніть чому в даному законопроекті є в статті 10 оформлення візи, да, яке має відношення така фраза: «Під час подання документа на оформлення візи іноземця та особа без громадянства зобов'язана надати свої біометричні дані для їх фіксації. Тобто. А?

ПАЦКАН В.В. Так ми так само даємо.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Ми для паспорта. Але ви розумієте, що зараз візи отримуються у всіх посольствах. Всі посольства треба буде обладнати цими даними, ну дійсно ми зважаємо.

ПАЦКАН В.В. Ну всі беруть візи.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Зараз когдa візу отримують в Україну хтось здає біометричні дані?

ПАЦКАН В.В. Всі ми українці здаємо.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Ми коли Шенген *(нерозбірливо)*. А в Україну ніхто зараз не здає, да?

НАУМЕНКО Н.М. Якщо я не помиляюся зараз МЗС також вводить візові правила, до яких, да.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Яке становище до особи, які потребують статусу, питання про візи, скажіть будь ласка. Яке це має відношення до цього законопроекту? Треба окремо розглядати: є у нас фінансування, не є у нас фінансування, що нам допоможе, не допоможе. Але яке це відношення має?

ПАЦКАН В.В. Ну тоді.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Так само я хотів би перепитати. Да останнє. Тут зазначена фраза така, що віза видається в представництві МЗС на території України. А в нас є такий термін «представництво МЗС на території України»?

(загальна дискусія)

ПАЦКАН В.В. Так, є звичайно, в Закарпатській області є представництво.

НАУМЕНКО Н.М. А де ця фраза. Перепрошую?

ПАЦКАН В.В. Колеги, дозвольте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, давайте трошки структуруємо оце все. Треба завершувати. Колега Пацкан.

ПАЦКАН В.В. Я одну репліку. Тоді я. Вислухайте мене колеги, я вас слухав, будь ласка. Тоді я борюся за всіх українців, і вимагаю негайно відмінити сканування пальців при отриманні візи всіх, от я тоді проти всіх консульських зборів, всьо, заяву Комітету давайте тоді все відмінити. Ну не можемо. Якщо ми хочемо регламентувати як деякі в нас попадають в державу, ми мусимо якось їх відмоніторити. Пропонуйте інший механізм.

Якщо ми для цих осіб скасовуємо, а для українців залишаємо, котрі здають відбитки пальців при отриманні візи, або інші якісь біометричні дані, тоді що? Я проти. Я тоді буду за всіх українців боротися, щоб їм відміняли і все. Ну це колапс. Я пропоную зараз приймати рішення, але цю норму не виключати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Дмитре, будь ласка. Будемо приймати рішення.

ПЛЕЧКО Д. У пана Логвинського було запитання по, яким чином те, що пропонується у статті 5¹ підпункт 4 відповідає вимогам Конвенції, то я вам відповідаю, в Конвенції стаття 31, яка говорить про вислання і вона передбачає лише, що договірні держави не висилають апатридів якщо законом перебування на їх території. крім як в інтересах державної безпеки або громадського порядку. Фрази про забезпечення охорони здоров'я там немає. Просто так для протоколу.

ЛОГВИНСЬКИЙ. Ви зачитали, вибачте будь ласка, тільки репліку, ви просто іншу фразу. Ви маєте коли має право вислати, тут мова йде коли має право відмовити в статусі, відповідному статусі – це зовсім інші речі.

ПЛЕЧКО Д. Але косвенно воно все рівно.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Косвенно ви маєте *(говорять без мікрофона)*.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Хотів би ще раз почути уточнену позицію представника Уповноваженого *(говорить без мікрофона)*.

СМІРНОВА О.Л. Чесно кажучи ми дивились і для того щоб розпочати процедуру і як перший крок це зробити, то в принципі можна з наступним

доопрацюванням до другого читання. Однозначно. Тому що це буде хоча б якось зрушить з місця цю процедуру. Я вам чесно кажу, ми дуже боїмося того, що зараз ми повернемо їм на доопрацювання, вони почнуть доопрацьовувати - це буде дуже довгий шлях, тому що це Кабінет Міністрів. Ми розуміємо процедуру Кабінету Міністрів. Зараз воно повернеться в міграційну службу, міграційна служба має внести зміни, потім міністерство внутрішніх справ це має затвердити, потім вони мають погодити з усіма заінтересованими органами знову і це знову пройде ще півроку, не менше. Тому, в принципі, для того, щоб якось хоть зрушити з місця, да, цю скажемо проблему, ми би рекомендували по можливості з доопрацюванням на наступне читання.

ПАЦКАН В.В. Тоді ви нам пропонуєте зробити злочин, йти на порушення статті 116 і потім змінювати скелет закону. Я не хочу, вибачте будь ласка. Чому ви хочете зараз на нас, на депутатський корпус перекласти проблему, яку вирішити не можливо буде. Якщо ми начнемо змінювати. Я за це, щоб цей закон був і цілком підтримую міграційну службу. Але якщо ми начнемо вилучати норми з цього закону, я вам пояснюю, це буде незаконно і це може будь-хто потім оскаржити. І це не буде прийнято у Верховній Раді. Це я вам кажу чисто як юрист зараз, не як депутат і як людина, яка працювала у цьому Комітеті.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги. Під час обговорення у нас було висловлено дві пропозиції з того, що зараз уточнені пропозиції. Я так розумію, що троє із колег, які озвучили свою позицію схиляються до того, щоб відправити його на доопрацювання. Була пропозиція Олени, Ірини, вибачте, Суислової для того, щоб на перше читання виносити і з урахуванням пропозицій доопрацьовувати. Я не хотів, щоб ми розколювались зараз по цьому питанню. Я хочу уточнити позицію колеги Брензовича.

БРЕНЗОВИЧ В.І. *(говорить без мікрофона)*.

ГОЛОВУЮЧИЙ. На доопрацювання. Таким чином я думаю є розуміння того, що в тому вигляді, хоча це і потрібно, і достатньо роботи зроблено, але Комітет в цьому вигляді, в якому він є, з огляду на те, що якщо піти по цьому шляху, будуть вноситись зміни, які порушують відповідно багато чого, і це була б велика натяжка, Комітет тоді, я не бачу інших пропозицій, приймає рішення рекомендувати Верховній Раді направити цей законопроект на доопрацювання, враховуючи думку колеги Фельдмана як голови підкомітету, науково-експертного управління і також позицію УВКБ, яка розглядає ці два варіанти як однаково можливими, але принаймні якщо є зацікавленість в тому, щоб пришвидшити це, то це залежить від розробника і уже урядової машини як швидко це може бути подано. Дякую, Нема заперечень? Тоді рішення прийнято на доопрацювання. Дякую.

І у нас третій пункт, він буде дуже швидко розглянутий щодо закону 4920. Всі були сьогодні в пленарній залі, коли ми розглядали проект 3833, колеги Чубарова, Розенблат, інших колег, і з огляду на те, що 4920 він не є альтернативним, хоча міг би бути, і для того, щоб вирішити питання по суті, було прийнято з деякими додатковими зусиллями 230 депутатів підтримали це для того, щоб у першому читанні підтримати законопроект 3833, і пришвидшений термін доопрацювати з урахуванням тих пропозицій, які містяться в законопроекті 4920, внесений Кабінетом Міністрів. Ця позиція була підтримана заступником Міністра соціальної політики Федорович і таким чином ми вийшли. Тому відпадає необхідність зараз в розгляді цього третього питання. Воно таким чином знімається.

І ми зараз переходимо до іншого, інших питань. Про план роботи. Розданий проект такого плану, були пропозиції щодо включення. Я нагадаю, що у нас прийнятий такий механізм, що оскільки іноді потребує більше часу, щоб до п'ятниці була можливість внести свої пропозиції, направити їх до секретаріату, всі вони будуть прийняті, тут нема додаткових якихось речей,

щоб голосувати, і у випадку, якщо такі пропозиції будуть, надійдуть – вони будуть прийняті, якщо не надійдуть – буде затверджено так як пропонується зараз. Приймається це? Добре.

І п'ятий пункт. Пропозиції щодо проекту порядку денного шостої сесії Верховної Ради України восьмого скликання, яка нагадує має розпочати свою роботу 7 лютого. Також є вже такий проект. Ми, як я зазначив на початку, розпочнеться ця одним із перших пленарних тижнів тематичний день щодо внутрішньо переміщених осіб, прошу також це врахувати.

І останнє в тому, що є у мене. Хочу поінформувати колег про те, що Комітет продовжує активно працювати з нашими партнерами, міжнародними організаціями, Радою Європи, Європейською комісією, також Харківською правозахисною групою, Центром громадянських свобод, Регіональним центром прав людини щодо використання можливості, які надає майбутнє членство повноцінне України в Міжнародному кримінальному суді, яке пов'язано з необхідністю ратифікації Римського статуту та тісної співпраці з Міжнародним кримінальним статутом, який ви знаєте прийняв двічі Верховна Рада приймала декларацію, визнававши юрисдикцію Міжнародного кримінального суду. І відповідно ми провели вже кілька таких засідань, круглий стіл. Останній був на тему використання механізмів Міжнародного кримінального суду для захисту інтересів України в міжнародних судах і за підсумками цього круглого столу була ініціатива, вона підтримана організаціями, яких я вже назвав, Харківська правозахисна група, Центр громадянських свобод, Регіональний центр прав людини щодо створення міжвідомчої робочої групи з питань документування та розслідування злочинів, які вчинялись в зоні АТО на Сході України. А чому лише в зоні АТО і на Сході України? Можливо ми мусимо тут і Крим додати. Я хотів би просто це питання поставити, тому що я зараз звернувся. Тому що питання яке стоїть? Що зараз, коли я інформував колег про розмову з прокурором Міжнародного кримінального суду, вона сказала, що в неї вже зараз більше 10 тисяч сторінок документів, матеріалів, наданих не лише

Генпрокуратурою, Міністерством внутрішніх справ, а й неурядовими організаціями. Але питання в тому, що в Україні фактично і це питання ще колишній посол Європейського Союзу в приватній розмові ставив: «А чому у вас не має ніхто такого центру, який власне збирає всю цю інформацію, документує ці злочини, які вчинялися, або підозра щодо яких існує?» Так виявляється, що такого центру по суті й немає і зараз. Тобто ідея створити таку міжвідомчу робочу групу з питань документування розслідування злочинів. В цьому спільній заяві представників громадських організацій пропозиція, щоб вона була при Міністерстві юстиції, але це може бути вже додатково обговорено. Я особисто вважаю, що ця ініціатива заслуговує на увагу. Інформую колег про. Це розданий? Є таке у вас – проект спільної заяви. Оскільки це спільна заява представників громадських організацій, вона не потребує затвердження, схвалення або несхвалення формальної. Але от ідея щодо можливої.

ЧУБАРОВ Р.А. *(говорить без мікрофона)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Моя ідея полягала в тому, щоб я від імені Комітету потім звернувся до кого потрібно.

ЧУБАРОВ Р.А. *(говорять без мікрофона)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тоді я прошу Тетяну Перченко разом з колегою Чубаровим опрацювати оцей необхідний додаток і тоді щоб ми запустили це вже в роботу. Приймається? Приймається. Дякую. Якщо нема інших питань, оголошень, хочу нагадати, що наступне засідання Комітету у нас має відбутися 8 лютого – це перша середа першого пленарного тижня шостої сесії Верховної Ради. Дякую за увагу. До побачення.

